

Laten we samen afspreken wat het woord 'uitzichtloos' betekent

16/09/14, 06u00

Freya Van den Bossche (sp.a) is Vlaams Parlements lid. Bert Anciaux (sp.a) is senator en auteur van de nieuwe wet op de internering van personen.

Justitie kiest ervoor om Frank Van Den Bleeken niet de opvang te geven waar hij recht op heeft, maar om hem over te brengen naar een ziekenhuis waar hij euthanasie kan krijgen. Frank Van Den Bleeken was dertig jaar opgesloten in een gevangenis, terwijl hij eigenlijk thuis hoorde in een gespecialiseerde psychiatrische instelling. Hij komt vandaag in aanmerking voor euthanasie omdat zijn lijden ondraaglijk en uitzichtloos is.

© kos.
Bert Anciaux.

Waarom zijn lijden ondraaglijk is? Omdat hij is weggestopt en vervolgens vergeten. Waarom zijn lijden uitzichtloos is? Omdat er geen enkel perspectief is op verbetering van zijn toestand. Omdat justitie weigert op zijn eerste vraag in te gaan en hem op te vangen op een plek waar hij wel geholpen kan worden.

© photo news.
Freya Van den Bossche.

Mensen laten lijden wanneer dat lijden voor hen ondraaglijk en uitzichtloos is, heeft geen enkele zin. Dat houdt in de eerste plaats in dat we alles doen wat we kunnen om dat lijden weg te nemen - minstens te verzachten. Elk mens een goed leven geven, dat blijft het doel. En dus hebben mensen die ziek zijn recht op medische hulp. Ook als die ziekte er een is van psychische aard. Ook als het gaat om iemand die van zijn vrijheid werd beroofd.

Elk mens een goed leven geven, dat blijft het doel. En dus hebben mensen die ziek zijn recht op medische hulp.

Bij lichamelijke ziektes, bij kanker bijvoorbeeld, gaan wij tot het uiterste om

mensen te genezen. Pas wanneer de kanker sterker blijkt dan de wetenschap, aanvaarden we het verzoek van een mens om op een zelfgekozen moment te sterven. De mensen die ervoor kiezen om niet langzaam weg te kwijnen, zullen vaak, omringd door de beste zorgen, tot hun uiterste krachten gegaan zijn om te genezen. Maar geneeskunde vermag niet alles.

Niet alles, maar sommige dingen kan het wel: zoals mensen met psychische problemen verzorgen met therapie en medicatie. Wij kunnen ons verzoenen met een onafwendbare dood, net zoals wij ons kunnen verzoenen met een zelfgekozen dood bij ondraaglijk en uitzichtloos lijden. Maar wij kunnen ons niet verzoenen met een dood die gekozen wordt bij gebrek aan psychische verzorging. De dood, bij gebrek aan een leven die naam waardig. De dood, bij gebrek aan het leven dat een mens wordt gegund.

De dag dat de euthanasiewetgeving verwordt tot een oplossing voor het gebrek aan leven dat mensen wordt gegund, zal de dag zijn dat deze wetgeving haar failliet moet erkennen. Niet omdat de wet niet goed in elkaar zou zitten. Wel omdat deze maatschappij ervoor kiest om mensen die psychische zorg nodig hebben, in de kou te laten staan. Laten we dus samen afspreken wat het woord 'uitzichtloos' betekent, wanneer men deze wet inroept: het is het perspectief dat iemand niet meer heeft nadat alles is geprobeerd om hem of haar wél weer perspectief te geven. Het perspectief op een leven die naam waardig.